

<http://www.cgtcatalunya.cat/spip.php?article12902>

CGT participa a les accions de solidaritat amb Qandil (Kurdistan Sud) amb la Brigada 19 de julio

- Actualitat - Notícies -
Date de mise en ligne : dimarts 24 de juliol de 2018

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

Membres de la CGT hem participat aquests dies de la campanya Serhilda - revolta en kurd- a les muntanyes de Qandil, al Kurdistan sud o Basur (zona ocupada per Iraq), amb la 'Brigada 19 de julio', formada per 12 persones de diferents col·lectius i territoris de l'Estat, que s'ha desplaçat aquest estiu al Kurdistan per conèixer i donar suport al moviment d'alliberament kurd.

La primera acció de la Brigada ha estat donar suport als militants i a la població que resisteix a Qandil als atacs de l'exèrcit turc. Des del mes de març, un cop acabada la invasió d'Afrin, la política expansionista del govern d'Erdogan va portar a intensificar els bombardejos en aquesta zona del nord del Kurdistan iraquiana, fronterera amb Turquia, on resisteixen des de fa anys militants del PKK, amb l'argument de voler acabar amb aquest moviment. Part de la població de les muntanyes ha marxat, però altres continuen a les seves cases, units al moviment, per defensar els seus mitjans de vida i el dret a viure a la seva terra. A més, a través de la campanya Serhilda, s'han fet diferents marxes i trobades a Qandil, en les que han participat joves kurds i internacionals, per tal de no deixar sola a la població de la zona i als militants en la defensa del Kurdistan, en un context en que les forces pesmerga de Basur no estan intervenint i que, fins i tot, han posat trabes a les solidàries per arribar a la zona, com va passar amb la Brigada a qui van frenar el pas.

Un dels objectius d'anar a Qandil, on finalment es va poder arribar, ha estat, doncs, participar de l'acció d'escuts humans - part de la campanya Serhilda- per estar unides en la resistència i en la lluita per la llibertat, no només del poble kurd, sinó de tots els pobles i classes oprimides del món. Un dels militants, de Rohilat o Kurdistan d'Iran, ens explicava que "cap estat ens farà independents; un Kurdistan independent a Basur - com pretenia el referèndum del 25 de setembre, convocat en un mal moment i sense una estratègia al darrera- , seguiria sent dependent de Turquia i d'EEUU. La veritable independència és la d'una societat on les persones són lliures de decidir i organitzar la seva vida". Aquesta forma de convivència i organització comunitària l'hem pogut, no només veure, sinó també compartir aquests dies, en els moments de tasques quotidianes, de debats, i d'oci també, en que tothom participa i aporta. El tercer dia, ens van reunir i preguntar en què podem millorar. La seva idea és sempre avançar: "està bé saber què fem bé, però sobretot volem les crítiques, perquè ens ajuden a millorar". No tenen por a la crítica, feta des de l'assertivitat i la voluntat transformadora. També veiem la seva disciplina, amb els horaris i les tasques, però sense deixar de tenir moments per riure i relaxar-se.

Al llarg d'aquests dies hem visitat la casa de dones de Qandil i hem parlat amb representants de la coordinadora de dones del moviment, que compten amb estructures pròpies i participen en les estructures mixtes. La importància de la dona és una de les bases del moviment i això vol dir, ens expliquen, no només estar al mateix nivell dels homes, sinó encapçalar la lluita. Ho podem veure en la determinació de les guerrilleres que viuen al campament, amb les periodistes que treballen per la televisió exclusivament de dones que, des de fa uns mesos, emet el moviment des de Bèlgica i amb totes les dones amb les que hem parlat aquests dies. "Encara ens cal fer molt més per arribar a cada una de les llars del Kurdistan, però estem treballant molt en formació per a dones i també per a homes", ens expliquen. Per això han desenvolupat una nova concepció de les ciències socials en les que la transformació de la societat i la dona estan el centre, la jyneology.

Hem participat, també, de l'activitat del 14 de juliol que vol commemorar l'alçament dels presos kurds a la presó d'Amed de 1982 i mantenir viva la flama de resistència que es va encendre aleshores. I està clar que l'esperit de resistir i, també de vèncer, continua ben viu, perquè malgrat l'atac de països tant potents com la Turquia de l'OTAN i l'Iran tenen clar que poden vèncer, perquè tenen la força de les persones i de les idees. Ens diuen que "Erdogan marxarà i nosaltres seguirem. L'atac d'Erdogan no és només contra el PKK i la població kurda, és contra una revolució que vol una veritable societat democràtica i l'alliberament de tots els pobles del món, que és el que fa por als estats feixistes". Diuen que estan preparats en tot moment, i no obliden els seus morts o màrtirs, - shehids -, i per això el 14 de juliol en el marc de la festivitat de commemoració de l'acte de resistència de 1982 vam visitar el cementiri de shehids i rendir-hi homenatge. I després, de tornada al campament, va ser el moment per les cançons revolucionàries i danses kurdes, perquè, sense perdre la memòria, la lluita continua.

CGT participa a les accions de solidaritat amb Qandil (Kurdistan Sud) amb la Brigada 19 de julio

Tot i l'amenaça dels bombardejos que han estat gairebé diaris els darrers mesos - també els dies que la brigada ha estat allà n'hi ha hagut prop del campament internacional - i els combats en la zona més pròxima a la a la frontera amb Turquia, sorprèn veure les estones que dediquen a la música, a les danses i als jocs. "És una manera de mantenir la moral alta, però també de com entenem la revolució", ens expliquen. Ens diuen que la Brigada els ha donat molta moral i a nosaltres també compartir tots aquests moments per seguir amb les nostres lluites als nostres pobles, barris, ciutats, des de la visió internacionalista que ens fa més fortes. Per els membres del moviment és molt important la solidaritat i la denúncia de les atrocitats del règim d'Erdogan des d'Europa: "teniu molta feina denunciant, fent boicot al turisme i als productes made in Turquia i manifestant-vos davant els consolats i ambaixades turques", ens diuen, a més d'estendre la revolució als nostres territoris.

Gemma P. (Ensorrem Fronteres-CGT)

